

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24132/2023
17.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Марије Терзић, Гордане Комненић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца - противтуженог АА из ... код ..., чији је пуномоћник Драган Драгићевић, адвокат из ..., против туженог - противтужиоца АД за железнички превоз путника „Србија воз“ Београд, чији је пуномоћник Ђурђија Весовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца – противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3009/23 од 07.06.2023. године, у седници одржаној 17.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца – противтуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3009/23 од 07.06.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца – противтуженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3009/23 од 07.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3009/23 од 07.06.2023. године, одбијена је жалба тужиоца – противтуженог и потврђена пресуда Основног суда у Ваљеву П 548/23 од 12.04.2023. године, којом је усвојен противтужбени захтев и обавезан тужилац – противтужени да туженом – противтужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати 380.070,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и на име трошкова поступка 36.402,00 динара. Одбијен је захтев тужиоца – противтуженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац - противтужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући испуњеност услова за примену института изузетне дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду имао садржину тражене судске заштите, правноснажну пресуду донету применом материјалног права на утврђено чињенично

стање и разлоге на којима је заснована, као и садржину ревизије, па је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023).

Правноснажном пресудом је усвојен противтужени захтев да се обавезе тужилац – противтужени да туженом – противтужиоцу, на име накнаде материјалне штете, исплати 380.070,00 динара и то 200.070,00 динара на име оштећења воза и 180.000,00 динара на име губитка прихода због кашњења возова – изгубљену добит. Наиме, дана 14.07.2018. године у месту ..., на локалном путу Попучке – Ваљево, догодила се саобраћајна незгода када је тужилац својим моторним возилом прелазио пружни прелаз, који је био обезбеђен саобраћајном и светлосном сигнализацијом, без заустављања иако је наилазио воз, па је воз налетео на возило и ударио у предњу страну возила. Вештачењем од стране вештака саобраћајне струке је утврђено да је тужилац искључиво одговоран за предметну саобраћајну незгоду, због чега је тужиочев захтев за накнаду штете правоснажно одбијен, а из комисијског записника је утврђена материјална штете туженог. Како је у предметној саобраћајној незгоди туженом проузрокована штета на име оштећења воза и изгубљене добити, то је противтужбени захтев усвојен, применом чланова 154, 158, 173, 174. и 176. Закона о облигационим односима.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиоца – противтуженог, у смислу члана 410. став 2. тач. 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Противтужба ради накнаде штете поднета је 27.05.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 380.070,00 динара, што по средњем курсу НБС на дан подношења противтужбе представља износ од 3.222,35 евра (1 еврo=117,9481 динара).

Како вредност предмета спора у овој парници не прелази износ новчаног цензуса за изјављивање ревизије из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа-судија
Весна Субић с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**